

Ледові цвіти

Марко Черемшина

Зимою віконні скла — то справжні грядки. Мороз по-майстерськи мережить їх різними цвітами. Приглянешся їм, то і забудеш про зиму. Май у чудових своїх красках стане тобі вмиль перед очима.

Нараз покажеться блідий сонячний промінь і скошує ці цвіти. Вони тануть, тануть та й котяться водотоком додолу. На їхньому місці остаються лишень мрачні смуги...

І людська уява квітчається не раз квіточками мрій та й заслонює перед умом справжній, холодний світ.

Та от засвітить світло дійсності, і маєва краса меркне, щезає, тільки сльози з очей кануть та кануть